

[Hagen Hagensen]

helt. Jeg troede også, at hr. Dohrmann ville ind på, at der skulle være noget ved at spare, og da hr. Dohrmann ved, at vi ikke får afskaffet alle skatter sådan lige med det samme – som formanden rigtigt gjorde opmærksom på, er det heller ikke det, vi skal drøfte her i dag – kan jeg nøjes med at sige, at det kan vi vel også tage op en anden gang.

Der har været skeptikere som ordførere; hr. Rahbæk Møller var en af dem. Vi vil da også ved en anden lejlighed se nærmere på spørgsmålet om fradrag for og beskatning af rente, men hvis der skal være noget at tale om i den forbindelse, skal det da være noget, der rammer lige til begge sider. Nu vel, lad os bevare den ordening, vi har.

Hr. Bernhard Baunsgaard var tvivlende over for, om der kom mere nettoopsparing ud deraf. Jeg har sagt, at det godt kan være, at nettoopsparingen bliver mindre end det, der sættes ind på de pågældende opsparingsfremmekonti, men det gør sådan set heller ikke noget, da bindingen må anses for at være det væsentlige.

Jeg takker for hr. Bollmanns bemærkninger om, at hensigten må være at begrænse forbruget ved en frivillig opsparing. Det er netop det, vi ønsker at medvirke til gennem det fremsatte forslag.

Hr. Flygaard havde som sædvanlig en af sine gode dage, for han kunne fortælle, at det var et godt konservativt forslag, derfor kunne retsforbundet ikke støtte det. Jeg skal i den forbindelse bare spørge om, hvilket standpunkt retsforbundet har – saligt ihukommende en sag, vi har haft til drøftelse i dag – i morgen eller måske i aften, det ved vi ikke noget om. Hvis blot vi kan prøve at føre dette igennem uden denne støtte, vil vi være tilfredse.

Det er nødvendigt at gøre noget for at øge opsparingen. Som jeg har sagt, gør skatter og inflation effekten af opsparing til mindre end nul, så der er et behov for en fremme af opsparing. Dette er en tanke, der er udlagt til drøftelse. Vi er rede til at drøfte alle ting i forslaget, størrelse, bindingsperiodens længde og meget andet. Lad os blot se at komme i gang, for både den enkelte og landet har behov for, at der spares op.

Flygaard (DR):

Jeg skal lade hr. Hagen Hagensen forblive i spænding med hensyn til, hvilken stilling retsforbundet vil tage til kommende lovforslag fra konservativ eller anden side.

Jeg forstod i øvrigt hr. Hagen Hagensen således, at han erkendte, at der vel nok i realiteten ikke var nogen nettoopsparing, i hvert fald ikke nogen stor nettoopsparing i dette, men så blev det understreget, at det var meget betydningsfuldt, at man fik pengene bundet. Skal det forstås således, at der heller ikke er nogen, der er i stand til at låne disse penge, for hvis nogen nu binder dem og andre så er i stand til at låne pengene enten i bankerne, i sparekasserne, eller hvor det måtte være, hvad bliver så nettoeffekten rent samfundsøkonomisk? Jeg går da ud fra, at de konservative ikke forestiller sig, at man skal til at lave kreditrationering, og at der er nogle, der skal have lov til at låne, og andre, der ikke skal have lov til det.

Hagen Hagensen (KF):

Vi fortsætter drøftelsen af de interessante betragtninger i udvalget og andetsteds. Det er helt klart – og det behøver jeg ikke at sige mere om – at nettoeffekten er mindre end de beløb, der bliver bundet. Det er helt klart sagt, og det vedgår vi. Men bindingen er væsentlig og for os at se så væsentlig, at den kan bære en ordening som denne. Naturligvis skal pengene kunne lånes ud på ny til erhverv og andre der er behov for dem, for hvis vi gemte dem hen og de stod til ingen verdens nytte, vil selv hr. Flygaard kunne forstå, at vores samfund gik helt i stå. Jeg afstår fra yderligere belæring af hr. Flygaard på dette felt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.